

„Uzdajte se u Gospoda doveka, jer je Gospod Bog večna Stena.” (Is 26, 4)

Reč života koju želimo da živimo ovog meseca je preuzeta iz Knjige proroka Isaije, obilan i bogat tekst, koji je veoma drag i hrišćanskoj tradiciji. Zapravo, sadrži veoma voljene stranice poput najave Imanuela – „Bog s nama” i lika stradalog Sluge, što je pozadina priče o Isusovom stradanju i smrti.

Ovaj stih je deo pesme zahvalnosti koju prorok polaže na usne izraelskom narodu kada se, nakon prolaska strašnog ispita izgnanstva, konačno vraća u Jerusalim. Njegove reči usmeravaju srca ka nadi, jer je pored Izraela Božje prisustvo verno, nepokolebljivo kao stena, On sam će podržati svaki napor naroda u građanskoj, političkoj i verskoj obnovi.

Dok će grad koji smatra da je „uzvišen” biti srušen sa zemljom^[1], jer nije sagrađen po Božjem planu ljubavi, onaj sagrađen na steni Njegove blizine uživaće mir i blagostanje.

„Uzdajte se u Gospoda doveka, jer je Gospod Bog večna Stena.”

Koliko li je savremena ova potreba za stabilnošću i mirom! I mi, lično i udruženi, prolazimo kroz mračne trenutke istorije, koji prete da nas slome pod teretom neizvesnosti i straha za budućnost.

Kako da prevaziđemo iskušenje dopuštanja da nas savladaju tegobe sadašnjosti, povlačenja u sebe i gajenja osećanja sumnje i nepoverenja prema drugima?

Kao hrišćani, odgovor je svakako hrabro „obnavljanje” pre svega odnosa poverenja sa Bogom, koji je kroz Isusa postao naš bližnji na putevima života, čak i onim najmračnijim, najužim, najugroženijim i strmim.

Ali ova vera ne označava stanje pasivnog čekanja. Naprotiv, zahteva od nas naporan rad, kako bismo bili kreativni i odgovorni protagonisti u izgradnji „novog grada”, zasnovanog na zapovesti međusobne ljubavi. Grad otvorenih vrata, gde su svi dobrodošli, naročito „siromašni i potlačeni”^[2], koji su oduvek bili miljenici Gospodnji.

I na ovom putu ćemo sigurno naći kao saputnike mnoge muškarce i žene koji u svojim srcima neguju sveobuhvatne vrednosti solidarnosti i dostojanstva, poštujući stvoreno, naš „zajednički dom.”

„Uzdajte se u Gospoda doveka, jer je Gospod Bog večna Stena.”

U španskom selu Aljuser, čitava zajednica je posvećena izgradnji odnosa bratstva kroz oblike otvorenog i sveobuhvatnog učešća.

„U leto 2008. godine,” kažu, „osnovali smo kulturno udruženje, s ciljem da sprovedemo različite vrste

aktivnosti, kako na sopstvenu inicijativu, tako i u saradnji sa drugim lokalnim udruženjima, kako bismo promovisali dijalog i međunarodne humanitarne projekte.

Na primer, prve godine smo organizovali večeru solidarnosti za projekat „Bratstvo sa Afrikom”, ne bi li tako finansirali stipendije za mlade Afrikance koji su posvećeni radu u svojoj zemlji najmanje pet godina. Reč je o večerama koje okupljaju oko dve stotine ljudi, na kojima sarađuju trgovci i udruženja.

Veoma smo srećni što već godinama radimo sa još jednim udruženjem. Zajedno organizujemo godišnji događaj otvoren za ličnosti iz sveta kulture, muzike, slikarstva i književnosti ali i zastupnicima iz sveta politike, ekonomije i medicine. To je prilika da svi oni podele životna iskustva i najdublje motivacije njihovih izbora.”[3]

„Uzdajte se u Gospoda doveka, jer je Gospod Bog večna Stena.”

Sada iščekujemo Božić. Pripremimo se, prihvatajući Isusa u Njegovoj reči.

To je stena na kojoj se zida grad ljudi: „Oživimo ga nanovo, učinimo svojim, osetimo kakvu snagu života oslobađa, ako se živi, u nama i oko nas. Zavolimo Jevanđelje do te mere da dozvolimo sebi preobraženje u njega, preplavljujući njime druge. [...] Nećemo više živeti mi, Hrist će se obrazovati u nama. Dotaknućemo rukom slobodu nas samih, naših granica, našeg ropstva, ne samo to, već ćemo videti kako će eksplodirati revolucija ljubavi koju će Isus, živeći u nama slobodno, izazvati u društvenom tkivu u koje smo uronjeni.”[4]

Leticija Magri

[1] Up. Is 26,5.

[2] Up. Is 26,6.

[3] Iskustvo preuzeto sa sajta www.focolare.org.

[4] K. Lubik, *Reč života septembar 2006, priredio Fabio Čardi (Delo K. Lubik 5; Città Nuova, Rim 2017), str. 790*